

گالری گردی

نقاشی‌های ناصر اویسی در آرت سنتر ۲

- مجموعه‌ای از نقاشی‌های ناصر اویسی از

چهارم اردیبهشت در آرت‌سنتر ۲ در معرض دید علاقه‌مندان قرار می‌گیرد. وحید ملک، مدیرمؤسس مجموعه نگارخانه‌های آرت‌سنتر دربارهٔ برپایی این نمایشگاه گفت: «یکی از برنامه‌هایی که آرت‌سنتر از بدو تأسیس در دستور کار خود داده، معرفی آثار پیشگامان هنر نوین ایران است و در همین‌راستا نمایشگاه‌های متعددی در این مجموعه نگارخانه برای معرفی آثار هنرمندانی چون مارکو گریگوریان، جعفر روحبخش، محمد احصایی، فرامرز پیل‌آرام و هناییل الخاص و… برپا شده است و در نخستین گام برای معرفی ویژهٔ مکتب سقاخانه، نمایشگاهی از ناصر اویسی، یکی از پیشگامان این مکتب، در سالن‌های آرت‌سنتر ۲ برپا می‌شود.»ملک ادامه داد: «با توجه به اهمیت و جایگاه ناصر اویسی در هنرهای تجسمی ایران و جهان، تصمیم گرفتیم که نمایشگاهی از آثار دوره‌های متعدد او را در مجموعه آرت‌سنتر ۲ برپا کنیم. این مجموعه دربرگیرنده ۶۰ تابلو نقاشی اوست. این آثار در سه سالن به نمایش درمی‌آیند. این مجموعه شامل نقاشی‌های کوچک در ابعاد ۴۰ در ۳۰ با تکنیک آب‌مربک و نقاشی‌هایی با تکنیک رنگ روغن هستند و بزرگ‌ترین آن در ابعاد ۲۰۰ در ۱۰۰ است. در کنار این آثار مجموعه‌ای از لیتوگرافی‌های اویسی نیز به نمایش گذاشته خواهد شد.»ناصر اویسی متولد ۱۳۱۳ در تهران است. او در سال ۱۳۳۵ از دانشکده حقوق دانشگاه تهران فارغ‌التحصیل شد و بعدها در رم هنرآموزی کرد. نخستین‌بار در سال ۱۳۳۵، دو تابلو خود را در نمایشگاه گروهی در تهران ارائه کرد و موفق به دریافت جایزه شد. دو سال بعد در دوسالانه پاریس شرکت کرد و آثارش در چهار دوره دوسالانه تهران نیز به نمایش درآمد. آثار اویسی در دوسالانه‌های معتبر بین‌المللی مثل ونیز، سانپائولو و فلورانس به نمایش درآمده است. اویسی از فعالان مکتب سقاخانه و برنده مدال طلا و دیپلم مخصوص نمایشگاه (۱۳۴۷) بین‌المللی کامپیون ایتالیاست و از آثار او چند کتاب تاکنون در ایران، ایتالیا و آمریکا به چاپ رسیده. اویسی سال‌هاست در ویرجینیای آمریکا زندگی و نقاشی می‌کند. نمایشگاه ناصر اویسی از چهار تا پانزدهم اردیبهشت در نگارخانه آرت‌سنتر ۲ برپاست. گالری آرت‌سنتر ۲ در قیطریه، بلوار اندرزگو، خیابان سلیمی‌شمالی، باغ انجمن خوشنویسان واقع شده است. علاقه‌مندان برای کسب اطلاعات می‌توانند با شماره ۱۱۲۰۱۱۳۰۲ تماس بگیرند. آرت‌سنتر ۲ همه‌روزه از ساعت ۱۱ تا ۹ شب میزبان هنردوستان است. این نگارخانه تعطیلی ندارد.

نمایشگاه حسین چراغچی در گالری گلستان

● نمایشگاه نقاشی‌های حسین چراغچی از چهارم اردیبهشت در گالری گلستان برگزار می‌شود. در این نمایشگاه ۲۰ تابلو اکریلیک روی بوم از چراغچی روی دیوار می‌رود که در ادامه کارهای قبلی اوست. حسین چراغچی متولد ۱۳۶۳ در شهر کرج است. او که نقاشی را در دوره‌های جهاد دانشگاهی آموخته است، تاکنون در گالری‌های مختلفی آثارش را به نمایش گذاشته که از میان آنها می‌توان به نمایش آثارش در هتل‌های لندن، گالری دویی، گالری گلستان و بسیاری گالری‌های داخلی دیگر اشاره کرد. مراسم افتتاح این نمایشگاه از ساعت چهار تا هشت بعدازظهر جمعه، چهارم اردیبهشت برگزار می‌شود و تا ۹ اردیبهشت در گالری گلستان، به نشانی خیابان دروس، خیابان کماسایی، پلاک ۳۴ ادامه دارد.

حسین چراغچی

● نمایشگاه نقاشی‌های حسین چراغچی از چهارم اردیبهشت در گالری گلستان برگزار می‌شود. در این نمایشگاه ۲۰ تابلو اکریلیک روی بوم از چراغچی روی دیوار می‌رود که در ادامه کارهای قبلی اوست. حسین چراغچی متولد ۱۳۶۳ در شهر کرج است. او که نقاشی را در دوره‌های جهاد دانشگاهی آموخته است، تاکنون در گالری‌های مختلفی آثارش را به نمایش گذاشته که از میان آنها می‌توان به نمایش آثارش در هتل‌های لندن، گالری دویی، گالری گلستان و بسیاری گالری‌های داخلی دیگر اشاره کرد. مراسم افتتاح این نمایشگاه از ساعت چهار تا هشت بعدازظهر جمعه، چهارم اردیبهشت برگزار می‌شود و تا ۹ اردیبهشت در گالری گلستان، به نشانی خیابان دروس، خیابان کماسایی، پلاک ۳۴ ادامه دارد.

حسین چراغچی

حسین چراغچی

● نمایشگاه نقاشی‌های حسین چراغچی از چهارم اردیبهشت در گالری گلستان برگزار می‌شود. در این نمایشگاه ۲۰ تابلو اکریلیک روی بوم از چراغچی روی دیوار می‌رود که در ادامه کارهای قبلی اوست. حسین چراغچی متولد ۱۳۶۳ در شهر کرج است. او که نقاشی را در دوره‌های جهاد دانشگاهی آموخته است، تاکنون در گالری‌های مختلفی آثارش را به نمایش گذاشته که از میان آنها می‌توان به نمایش آثارش در هتل‌های لندن، گالری دویی، گالری گلستان و بسیاری گالری‌های داخلی دیگر اشاره کرد. مراسم افتتاح این نمایشگاه از ساعت چهار تا هشت بعدازظهر جمعه، چهارم اردیبهشت برگزار می‌شود و تا ۹ اردیبهشت در گالری گلستان، به نشانی خیابان دروس، خیابان کماسایی، پلاک ۳۴ ادامه دارد.

حسین چراغچی

نمایشگاه حسین چراغچی در گالری گلستان

● نمایشگاه نقاشی‌های حسین چراغچی از چهارم اردیبهشت در گالری گلستان برگزار می‌شود. در این نمایشگاه ۲۰ تابلو اکریلیک روی بوم از چراغچی روی دیوار می‌رود که در ادامه کارهای قبلی اوست. حسین چراغچی متولد ۱۳۶۳ در شهر کرج است. او که نقاشی را در دوره‌های جهاد دانشگاهی آموخته است، تاکنون در گالری‌های مختلفی آثارش را به نمایش گذاشته که از میان آنها می‌توان به نمایش آثارش در هتل‌های لندن، گالری دویی، گالری گلستان و بسیاری گالری‌های داخلی دیگر اشاره کرد. مراسم افتتاح این نمایشگاه از ساعت چهار تا هشت بعدازظهر جمعه، چهارم اردیبهشت برگزار می‌شود و تا ۹ اردیبهشت در گالری گلستان، به نشانی خیابان دروس، خیابان کماسایی، پلاک ۳۴ ادامه دارد.

حسین چراغچی

حسین چراغچی

حسین چراغچی

حسین چراغچی

حسین چراغچی

حسین چراغچی

اکران فیلمی بابازی رضایکیانیاو شمس لنگرودی

● اکران فیلم سینمایی «پنج تا پنج» به کارگردانی تارا اوتادی، از پنجم اردیبهشت در گروه سینماهای هنر و تجربه آغاز می‌شود. «پنج تا پنج» نخستین فیلم سینمایی تارا اوتادی و نوشته ماهان حیدری با بازی رضا کیانیان و شمس‌لنگرودی است. این فیلم برداشتی آزاد از نمایش‌نامه «پنجری»، اثر فردریش دورنمات آلمانی است که اولین‌بار توسط زنده‌یاد حمید سمندریان به فارسی برگردانده شد. «پنج تا پنج» داستان مردی که ساعت پنج صبح تا پنج صبح روایت می‌کند که اتومبیلش در جاده‌ای دورافتاده دچار سانحهای شده و او به‌ناچار مجبور می‌شود آن شب را در منزل چهار پیرومرد به صبح برساند. پیرومردان شرط اقامت مرد در آن خانه را حضور وی در بازی معمول دوازده دانسته و از وی می‌خواهند در بازی‌شان شرکت کند. مرد پس از مخالفت اولیه و کش‌وقوس‌های فراوان، به‌اجبار شرط را پذیرفته و با آنها وارد بازی می‌شود. رضا کیانیان، نقش اول این فیلم را برعهده دارد و شمس‌لنگرودی، علی‌اصغر شهبازی، تورج نصر، محمدعلی دیاج، بدالله شادمانی و کامیار فرجاد دیگر بازیگران این فیلم سینمایی هستند.

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

هنر

پنج دقیقه با ...

توقیف «سنتوری»؛ جالب‌ترین اتفاق عمر هنری ام

این فیلم، که همه متفق‌القول بودند گاو شاه‌اکار تاریخ سینمای جهان است. فکر می‌کنم این نقدها را منتقدان ایرانی باید بخوانند تا ببینند نویسدگان سینمایی آن مجلات، برای هنر چطور ارزش قائلند.

-بزرگ‌ترین معلمام؟ تاکنون معلم‌های بزرگ زیادی داشته‌ام، اما هیچ‌وقت فکر نکردم کدام‌شان بهترند. در دانشگاه یوسی‌ال‌ای، معلم فلسفه‌ای داشتم که بسیار خوب درس می‌داد و خیلی دوستش داشتم، به نام پروفیسور هانس مایرهاب که مجسمه‌اش را هم در همان دانشگاه نصب کرده‌اند.

- بزرگ‌ترین سوءتفاهم درباره من این است که گفته شود:
ممن برای منتقدان ارزش قائل نیستم. یک‌بار خبرنگاری به من زنگ زد و با او به شرطی مصاحبه کردم که متن نهایی گفت‌وگو را برایم بفرستد تا بخوانم و پس از تأیید و تصحیح من آن را منتشر کند. او قول داد که چنین کند، اما نکرد و

یکی، دو روز بعد دیدم آن مصاحبه در رسانه‌ای، با تیتری خیلی بد منتشر شد؛ تیتری حاوی این معنی که مهرجویی به منتقدان فیلمش توهین کرده است و آن توهین را با فونت درشت نوشته بود. این اتفاق، ظلم تام و تمام بود. بعد هم با حمله منتقدان مواجه شدم.

عدم رعایت اخلاق حرفه‌ای آن خبرنگار برای من وضعیت ناخنجار ابتدایی درست کرد و آبرویزی بدی ساخت. درحالی‌که من همیشه از منتقدان تعریف کرده‌ام و تأکید داشته‌ام آنها پلی هستند بین فیلم‌ساز و مخاطب.

- اصل مهم برای اینکه در دنیای هنر ماندگار شوید؟ چیزی نیست که کسی بتواند تعیین کند و آن را اندازه بگیرد. انسان باید بنشیند و هنر

خودش را بیرواند و کار نداشته باشد به اینکه اثر او ماندگار می‌شود یا نمی‌شود. اگر کسی بخواهد برای ماندگارشدن دنبال یک فرمول مشخص باشد، تبدیل به هنرمندی قلابی می‌شود، چون هنرمند واقعی به دلایل دیگری کار می‌کند، نه ماندگارشدن. بعضی هنرمندها هم مثل ونگوگ پس از حیات‌شان شناخته و قدر دانسته می‌شوند. جهان، نسبت به هنر، رویکرد بی‌رحمانه و سختی دارد. بعضی آثار هنرمندان درحالی مطرح می‌شوند که فاقد ارزش هنری هستند و بعضی آثار ارزشمند هم در زمان خود شناخته نمی‌شوند و بعدها توسط چند نسل بعد، از آنها قدردانی می‌شود.

-اگر در رشته هنری‌ام به عقب برگردم آنچه آرزو می‌کنم: آزادی است. آرزویم این است که وقتی کاری می‌کنم، در بند این نباشم خودم را سانسور کنم و به قضاوت دیگران فکر نکنم، بلکه دلم می‌خواهد

در کمال خونسردی بنشینم و آنچه در درونم هست را بیرون بریزم؛ چیزی که در همه این سال‌ها از آن محروم بودم، چون از همان ابتدای کارم، دانم با سانسور درگیر شدم. گاو که یک‌ونیم‌سال توقیف بود و دایره مینا هم که سه سال توقیف بود و تمام دیگر فیلم‌ها هم هرکدام مدتی در تنگنا بوده‌اند. اینکه فیلمی اول توقیف می‌شود و بعد از آن استقال می‌شود و شاهکار قلمداد می‌شود، نشانگر عمق روانشناسی شیزوفرنیک است که چطور یک جامعه در سه سال زیر و رو می‌شود و اثری که بد تلقی شده، تبدیل به اثری خوب و محبوب می‌شود.

-چکاره بودم، اگر کسی نمی‌شدم که حالا هستم؟ اتفاقا دوست داشتم

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»

عسل عباسیان: «پنج دقیقه با…»